

Robert Janowski, W nas i wok

Osaczyła mnie codzienność
Falujący ślepców kurz
Miasto żyje wciąż niezmiennie
Człowiek upadł, błysnął nóż
Cała rzecz w tym żeby żyć
W tym cała rzecz
Ci co syci i szczęśliwi
Nie pochodzą wcale stąd
A ja jestem z tych co walczą (mmm)
Jak szczur zapędzony w kąt
Cała rzecz
Stoję na rogu ulicy
Chcę polubić czyjaś twarz
I myślę, że może kiedyś
Na zawsze przestanę się bać
Cała rzecz w tym żeby żyć /x3
W tym cała rzecz...